

COM ENAMORAR-SE... SENSE PRENDRE MAL

SUSIE MORGENSTERN

Traducció de Jordi Vidal Tubau

25 anys
llegint junts
Pagès editors
LLEIDA, 2015

Edició original en francès:
Comment tomber amoureux... sans tomber
Primera edició: L'école des loisirs, París, 2014

© Susie Morgenstern, 2015
© de la traducció: Jordi Vidal Tubau, 2015
© d'aquesta edició: Pagès Editors, S.L, 2015
C/ Sant Salvador, 8 - 25005 Lleida
editorial@pageseditors.cat
www.pageseditors.cat
Primera edició: setembre de 2015
ISBN: 978-84-9975-642-4
DL L 927-2015
Imprès a Arts Gràfiques Bobalà, S.L
www.bobala.cat

✦ imprès a **lleida** ✦

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, <www.cedro.org>) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra.

ÍNDEX

Annabelle, alumna d'institut francesa / A French high school girl.....	7
Un alumne nou / A new student.....	9
Potser un amic? / A friend perhaps?.....	11
A casa / Home.....	13
Primer dia d'escola / First day of school	14
La trucada / The telephone call.....	15
Abans de diumenge / Before Sunday.....	17
El dinar / The luncheon.....	19
Pares / Parents	20
Samuel, el cowboy solitari / Samuel, the lonesome cowboy.....	22
Tantes paraules / So many words.....	25
París / Paris	27
A la boutique / In the shop	29
Secrets foscos / Dark secrets	32
L'àvia de l'Annabelle / Annabelle's grandmother.....	33
Les receptes de la iaia / Granny's recipes	35
Menys que mitjà / Less than average.....	37
Invitació al restaurant / Invitation to a restaurant	39
El Léonard ocult / The hidden Léonard	41
Quan et cases? / When will you marry?	43
L'Anatole creix / Anatole is a growing boy.....	45

Una altra noia / Another girl	47
Cor trencat / Heartbreak	49
Qui sóc? / Who am I?	50
L'Annabelle també / Annabelle too	52
Tres generacions al Café de la Paix / Three generations at Café de la Paix	54
La Lulu reflexiona / Lulu is thinking	58
Enutjada / Annoyed	60
Avis trapelles / Naughty grandparents	62
La càrrega de l'Anatole / Anatole's task	64
Safareig / Gossip	65
En Léonard prefereix la seva pròpia dona / Léonard prefers his own wife.....	67
Els deures de filosofia / Philosophy homework	70
El dilema de la Lulu / Lulu's dilemma.....	73
Els plans de la Marguerite / Marguerite's projects	75
L'Anatole presumeix / Anatole shows off.....	77
La recepció / The cocktail party.....	78
Annabelle l'autoritària / Bossy Annabelle	80
La bonica Julie / Beautiful Julie	83
En Samuel està esbalaït / Samuel's in a daze	85
La Marguerite i en Charles a la glòria / Marguerite and Charles on a cloud nine	87
L'Anatole i les papallones a l'estómac / Anatole and the butterflies in his stomach.....	89
En Léonard, pare eficient / Léonard, efficient father.....	91
En Samuel dona voltes / Samuel turns around in circles.....	94
Dins el cap de l'Annabelle / In Annabelle's head.....	96
L'Anatole sol / Anatole alone	101

La Lulu planta cara / Lulu deals with herself.....	102
Als passadissos de l'hospital / In the hospital corridors	104
La visita de Sa Excel·lència / His Excellency's visit	106
Per fi sols / Alone at last	109
En Samuel recluta / Samuel recruits.....	114
El regal de l'Anatole / Anatole's gift	116
La Marguerite cuina / Marguerite cooks.....	118
Els vells de la Julie / Julie's old people	119
Els homes Shelbert / The Shelbert men.....	120
Mal d'esquena / Backache	122
Primera visita de l'Annabelle / Annabelle's first visit.....	124
Un matí al col·legi / A junior high morning.....	124
La setmana s'acaba acabant-se / The week ends up ending.....	128
El projecte d'en Samuel / Samuel's project.....	129
Primera classe / Business class.....	131
Mates i amor / Maths and love.....	133
En Léonard al seu despatx / Léonard in his office	135
Amor: big bang o petonets? / Love: big bang or little pecks?	137
L'Anatole i l'Annabelle passegen / Anatole and Anna- belle take a walk	139
La satisfacció d'en Samuel / Samuel's satisfaction.....	143
La Lulu i la seva parella / Lulu and her couple.....	145
La Lulu i la seva germana al telèfon / Lulu and her sister on the telephone	147
L'aperitiu amor-odi / Cocktails love-hate.....	149
Dues germanes, un cor / Two sisters, one heart	152
Estar enamorat o estimar / To be in love or to love	155
Novembre / November.....	156

En Léonard contra el Nadal / Léonard versus Christmas.....	158
La visita als desconeguts íntims / The visit to the intimate strangers.....	161
La lliçó de filosofia / The philosophy lesson	166
En Léonard somia amb els seus pares / Léonard dreams of his parents	170
La Julie hi veu amb els seus propis ulls / Julie sees for herself.....	172
Els preparatius / The preparation.....	174
El relat de l’Aimée i en Sydney / Aimée and Sydney’s report	176
La hanukkiyyà / The hanoukkia menorah	178
Gener / January.....	181
Deures a cal Bilgi / Homework at Bilgi’s.....	183
Setmana blanca / Skiing vacation.....	184
La culpabilitat d’en Léonard / Léonard’s guilt	185
Les reflexions de la Lulu / Lulu’s meditations	187
El dia de Sant Valentí / Valentine’s Day	189
A Suïssa / In Switzerland.....	191
De pressa, una parella! / Hurry up, need a couple!.....	193
La Marguerite a les estrelles / Marguerite up in the stars	195
Sigueu feliços, és Purim / Be happy, it’s Purim.....	197
La Bernadette i el «rodamón» / Bernadette and the «tramp» ..	198
L’Anatole ha de llegir aquest llibre / Anatole has to read this book.....	202
Primavera / Spring	204
L’Annabelle obté una mala nota / Annabelle gets a bad mark.	205
El secret d’en Sydney / Sydney’s secret.....	207
La confessió de la Bernadette / Bernadette’s confession.....	209

El problema d'en Léonard / Léonard's problem	211
La teràpia filosòfica / Philosophy therapy.....	213
El bonic mes de maig / The merry month of May	215
L'Àimée embarassada / Pregnant Àimée	217
La Julie continua assetjant en Samuel / Julie keeps ha- rassing Samuel.....	219
La llista de noces / The wedding list.....	221
L'estranya parella de l'Annabelle / Annabelle's crazy couple...	223
Per què li fa morros l'Annabelle? / Why is Annabelle snubbing him?.....	225
La Lulu s'amoïna / Lulu worries.....	228
La temptativa valenta d'en Samuel / Samuel's courageous attempt	230
La gesta de l'Anatole / Anatole's exploit	232
Una festa ABANS de la selectivitat! / A party BEFORE the bac!	235
En Léonard passa la selectivitat / Léonard takes the bac exams.....	237
La filosofia d'en Samuel / Samuel's philosophy	239
Com ajudar una ànima en pena? / How to help a sorry soul?.....	241
La Lulu ajuda la seva filla / Lulu helps her daughter	242
El buit entremig / The void in between	244
Diploma o mort! / Diploma or die!	246
L'Àimée cuina / Àimée cooks.....	248
Com enamorar-se sense prendre mal? / How to fall in love without falling?	249

ANNABELLE, ALUMNA D'INSTITUT FRANCESA / A FRENCH HIGH SCHOOL GIRL

És un dia calorós, massa calorós, tan blau al cel com a l'ànima. Sí, és un dia ideal per a una migdiada a la platja al costat del mar o un pícnic a la muntanya, però París no ofereix ni mar ni muntanya. A París, un només es pot armar amb un bitllet de metro, una motxilla plena de llibretes i un entrepà (no se sap mai...).

L'Annabelle veu els altres joves agitar-se com formigues, amb cara de derrota com ella. Saben que l'estiu s'ha acabat definitivament i que un llarg curs, gris i carregós, comença, un curs que s'anomena TERMINAL... com una malaltia.

Per allargar una mica l'estiu, l'Annabelle s'ha posat uns pantalons curts, tan curts que no els podria portar mai a l'Aràbia Saudita o a l'Afganistan. És una sort tenir la llibertat d'exhibir les seves cames infinites i de poder ensenyar el seu escot. Du els cabells, la calor obliga, recollits en una cua. Sembla una ballarina. De fet, és una ballarina.

Es permet el luxe de perdre el temps a l'autobús en comptes de ficar-se als túnels foscos del metro. El trajecte es desenvolupa en pilot automàtic. Ja té al davant l'entrada impressionant de la institució que freqüenta des de fa dos anys. Curiosament, sent molt d'afecte per aquest lloc. Unes dotzenes de petons en

galtes diverses: la Karen, la Julie, la Fanny, en Raphaël, l'Elliot, un dia com els altres, dos mesos de separació que han volat. En veritat no és un dia com els altres, perquè a partir d'avui, l'Annabelle n'és conscient, és el seu futur el que es juga. Això la colpeja, com una patacada, des que la profe pronuncia la primera síl·laba: «Bé!» Aquest «bé» es presenta de bon averany. Estranyament, l'Annabelle no s'ha assegut a la primera fila amb la seva colla, segons els seus hàbits de bona alumna. Ha preferit situar-se al fons per observar el comportament dels altres. S'imagina que els pensaments dels altres són semblants als seus, plens dels mateixos dubtes i de les mateixes inquietuds respecte al curs que comença.

UN ALUMNE NOU / A NEW STUDENT

Finalment l'Annabelle acaba de prendre consciència que el seient del costat està ocupat quan un noi li etziba un «Hi!» com si fos un cowboy. Ella es gira cap a ell i repeteix la mateixa paraula: «Hi!» Bescanvien un somriure de complicitat. L'Annabelle es nota una onada de benestar. No el coneix, deu ser nou. Decideix regalar-li un trosset de si mateixa:

—Annabelle.

—Samuel.

No poden fer més coneixença perquè la profe reprèn el seu discurs. L'Annabelle es fixa que la cara del seu veí és d'un blanc perfecte.

—Che dice? —xiuxiueja ell a l'orella de l'Annabelle.

—Ets italià?

—Maybe, a little...

—I el francès?

—Niente!

—Ai!

—Sí!

Ella el mira. No és guapo ni lleig, més aviat no està malament. El mira encara amb més insistència. Al final es podria dir fins i tot que és guapo. És gran i porta els cabells curts de

color de fenc, un tallat militar. Sembla normal encara que no entengui res. L'Annabelle havia triat l'italià com a segona llengua, però és incapaç de fer la traducció simultània amb el seu nivell.

—English?

—American.

No s'ha allunyat gaire amb el seu diagnòstic del cowboy. L'hi tradueix tot en anglès. Adora aquesta llengua que ha perfeccionat repetint cada frase de les sèries americanes. Llàstima de les fletxes llançades pels ulls de la profe cap a ella.

—Today is our future! —li diu l'Annabelle, sabent que la comunicació serà difícil. Però en Samuel té un aire de nen perdut i ella té ganes de fer-li de mare. Es troba a gust al seu costat, tot és senzill, tot és còmode com una butaca de cuir vella, una poltrona.

Bescanvien un altre somriure amistós. El curs comença bé. El futur és radiant.

POTSER UN AMIC? / A FRIEND PERHAPS?

Preguntes:

A) Com pot pretendre un tipus que entén tant el francès com un nounat a Austràlia trobar-se en terminal de ciències d'un institut públic com ella, una nadiua de París? Ha vist a classe de mates que ho captava tot, però i en història? I en filo?

B) Què sent tan perdut enmig d'aquesta boira lingüística?

C) Què hi fa, aquí?

D) Què hi fa ella, aquí? La resposta és senzilla per a ella: segueix el curs, sense entrebancs, sense altre remei.

—What are you doing here? There are bilingual schools in Paris. Why did you land here? (Què hi fas, aquí? Hi ha escoles bilingües a París. Com has aterrat aquí?)

—My father wanted me to dive in. Total immersion. He wants me to drown in French. (El meu pare volia que em submergís, que fes una immersió total, que m'ofegués en el francès.)

—So I should speak to you in French. (Aleshores t'hauria de parlar en francès.)

—Pietat! Have a heart!

—How are you going to manage? (Com t'ho faràs?)

—I'm going to hang onto you. I'll be your shadow. (M'enganxaré a tu. Seré la teva ombra.) —L'Annabelle no coneix aquesta paraula en anglès. Busca una explicació amb els ulls.

—Whither thou goest I shall go.

—Que em seguiràs allà on vagi? Why did you choose this high school? (I per què aquest institut?)

—Because of the special half-day schedule. (Per qüestió d'horaris.)

—And why Paris? (I per què París?)

—My father's job. (La feina del meu pare.)

—Which is? (Quina és?)

En Samuel arronsa les espatlles com si no sabés la resposta.

I segueix l'Annabelle, com ha promès, d'una classe a l'altra. Ella s'acostuma a la seva presència. Com un ninot de peluix gastat sense el qual no pot passar.

Ha de pensar molta estona per formular les seves frases, les seves preguntes, les seves traduccions lluny de ser simultànies. Una llengua, quan és fluïda, quin descans, i quan s'encalla... s'encalla! Al final d'aquest primer dia passat en companyia d'en Samuel, la càrrega ja és més lleugera.

—See you tomorrow! —diu ell, procurant no abaixar els ulls cap al pit generós de l'Annabelle.

—Fins demà! —diu ella articulant amb claredat.

—Sí, fins demà —repeteix ell.

A CASA / HOME

El seu pis és espaiós després que la vella del cinquè tingués la bondat de morir-se i els seus fills, de vendre'ls el pis ruïnós. Ara viuen en un bonic habitatge parisenc, sense vista, emparedat entre edificis, però prodigiosament tranquil i silenciós. L'habitació de l'Annabelle és exactament com ella volia, amb el seu desordre agradable.

I quina sort avui! No hi ha ningú a casa. L'Annabelle no haurà de contestar les preguntes habituals: «Com t'ha anat el dia? Què et semblen els profes? I l'horari? I els companys? Què has dinat? Ja has fet els deures?» D'aquesta manera, el dia a l'institut es pot esborrar amb calma. L'Annabelle endreça l'escriptori, prepara la motxilla per a l'endemà, comprova l'horari. No es tracta només de fer la seva feina i estar a l'altura, sinó que ha de ser la millor. I si l'altre, aquell pobre pringat de Ianquilàndia, en Samuel, l'alenteix, la fa quedar malament, li costarà d'entrar al seu curs preparatori de primera opció. Potser el podria deixar a càrrec de la Karen, o de la Julie, o de l'Elliot?

PRIMER DIA D'ESCOLA / FIRST DAY OF SCHOOL

En Samuel no s'oposava pas a aquest trasllat a París. Havia refusat la proposta del seu pare d'enviar-lo a un internat estricte de Massachusetts abans d'entrar a la universitat. Ell volia quedar-se amb la família. Però s'oposava a la idea paterna de triar un institut públic. No ha anat mai a l'escola pública. I no entén ni un borrall de francès, excepte bon dia, sí i no.

Aquest matí ha sortit com una ànima en pena, i vet aquí que aquella noia de pits generosos, l'Annabelle, ho ha fet tot possible als seus ulls. És com un miracle. S'ha assegut al seu costat com si el mateix Déu l'hi hagués enviada, i ha sabut a l'acte que estava salvat.

Avui ha doblat el seu vocabulari francès. Si continua doblant-lo cada dia, en quant de temps parlarà el francès?

LA TRUCADA / THE TELEPHONE CALL

L'Annabelle busca el telèfon que sona. És una recerca permanent, per tornar-se ximple, perquè ningú no torna a col·locar mai el telèfon al seu suport. No és a l'habitació de l'Anatole, el seu germà, ni a la cuina. En roba un de la taula de la seva mare i, abans que hagi tingut temps de dir «Digui», una veu pregunta:

—La senyoreta Kvell?

—Sí, sóc jo.

—Truco de part de Sa Excel·lència el senyor Shelbert.

—Sa Excel·lència? Shelbert?

—El pare d'en Samuel.

—Ah.

—La convoca a dinar aquest diumenge.

—Convoca?

—Sí, la convida.

—El pare o el fill?

—El pare.

—I on?

—A l'ambaixada dels Estats Units, carrer de Faubourg-Saint-Honoré. Enviarem un cotxe a buscar-la.

—Ho he de preguntar als meus pares...

—Ja està fet. Ells també són convidats per Sa Excel·lència l'ambaixador dels Estats Units.

—Qui és?

—El senyor Shelbert.

—Ah, ja, i què ha dit la meva mare?

—Vindrà amb molt de gust.

—Aleshores ja està decidit.

—El cotxe vindrà diumenge a les 12.30.

L'Annabelle entén per què en Samuel ha arronsat les espatlles quan ella li ha preguntat per la feina del seu pare. És terrible, «Sa Excel·lència»! I en Samuel què és: Sa Miniexcel·lència?

ABANS DE DIUMENGE / BEFORE SUNDAY

—Què penses d'aquesta invitació, mama?

—Una murga! Tinc un article per acabar, les còpies per corregir, la bugada, la compra i tota la pesca. No me'n sortiré.

—Ara només hi som nosaltres dues, no cal comprar gaire coses, i de totes maneres et puc ajudar. No trobes «exciting» anar a l'ambaixada?

—Enutjós deus voler dir! M'ha sorprès i no he tingut prou reflexos per negar-m'hi.

—No t'ho hauria perdonat. No es pot treballar sempre! Cal sortir una mica. Tu mateixa m'ho has dit!

—Sí, però és una murga, just quan tinc aquell article...

—Saps què?, tenen un cuiner excel·lent!

—I què faràs si trobes un tomàquet al teu plat? Faràs la teva escena: «Hi ha tomàquets»?

—I tu «Hi ha formatge»? Tenim dret que no ens agradi alguna cosa, tant tu com jo. Encara que no agradar-te uns formatges sublims sigui molt més greu que no agradar-me uns tomàquets infectes!

—El formatge és colesterol i una crisi cardíaca assegurada. Els tomàquets són pomodoro, pomes d'amor, vitamines sense calories!

—Tinc una idea: diré que sóc al·lèrgica a tot el que és vermell!

—I si hi ha maduixes, gerds, cireres, síndria?

—Calla! Tens raó. Diré que tinc una intolerància alimentària als tomàquets.

—Parla més aviat d'una patologia psiquiàtrica fixada sobre els tomàquets.

—Trucaré ara mateix a en Samuel per informar-lo de les nostres aversions i patologies. Així procurarà que no hi hagi tomàquets ni formatge.

—Hi pots afegir el gluten?

—I el porc, el conill i el marisc?

—No han convidat el teu pare, així que no cal.

—Sí que han convidat el meu pare. Ets tu qui no li ha transmès la invitació.

—És ell qui se'n va anar.

EL DINAR / THE LUNCHEON

Dinar, elegància, bona convivència, luxe, menú, bon gust, tot s'hi ajunta, tot va bé. I no hi ha tomàquets! Ni formatge! Les ambaixades es deuen adaptar als diferents menús i costums dels seus hostes siguin quins siguin les seves tradicions, els seus tabús i les seves aversions.

L'Annabelle té escrúpols a l'hora d'acceptar la proposta de Sa Excel·lència l'ambaixador Shelbert, però a partir d'ara és la tutora remunerada del seu fill. En Samuel és un company de classe, hauria d'obrar únicament per ajudar-lo. Però el pare d'en Samuel vol que passi dues hores cada dia fent els deures i parlant francès amb ell.

—Hi ha gent millor que jo. Els profes, per exemple.

—No, en Samuel diu que nota que pot treballar bé amb tu.

L'Annabelle ja sap què farà amb tots aquests diners. És una veritable petita fortuna! Beneït sigui en Samuel!

PARES / PARENTS

A la família d'en Samuel, no hi havia més mare que pare en el cas de l'Annabelle. Aquestes dues absències han marcat el dinar, però ningú no ha gosat fer preguntes.

L'Annabelle ignora què ha passat amb la mare d'en Samuel. En el seu cas, el seu pare simplement va decidir un dia deixar la seva mare emportant-se amb ell el seu germà petit, Anatole. El seu pare ja n'havia tingut prou.

Ni s'equivoca del tot ni té tota la raó. Senzillament es va ensorrar.

Val a dir que la seva mare és addicta a la feina. És apassionada, és admirable, però està també obsessionada per la investigació, per l'ensenyament i per totes les seves altres responsabilitats. Per a ella no hi ha res fora de la feina. No sap quina hora és, ni quin dia, ni què passa al món. A les quatre de la matinada pot estar encara asseguda al despatx, concentrada en el que fa. No escolta mai quan el seu marit li parla.

No obstant això, presta atenció al treball escolar dels seus fills i garanteix els serveis mínims a casa: la compra, la cuina, la bugada. Només que ha oblidat que podia haver-hi alguna cosa més a la vida que la feina. El pitjor és que ni tan sols sembla conscient que el seu marit se n'ha anat amb el seu fill i que l'Annabelle ho pateix.

El pare de l'Annabelle no ha marxat pas lluny, la qual cosa li permet anar sovint a veure'l. Troba a faltar el seu germà Anatole —no s'ho hauria imaginat mai!—, la qual cosa demostra que una no s'adona de la seva felicitat quan hi és ell. Fins i tot troba a faltar les discussions per no res. Fins i tot la pudor nauseabunda dels seus mitjons. Això demostra que en són de complicades les relacions humanes. Ell l'exasperava, la feia tornar boja, desesperada i completament sorda quan tocava el piano. Ara ve cada dia a practicar a casa d'elles perquè el seu pare no té recursos per comprar un altre piano.

L'Annabelle està segura que el seu pare estima la seva mare i que la seva mare estima el seu pare. És només que ella estima també la seva feina. També és injust: si la seva mare fos un home, es consideraria normal que es consagrés a la feina. El seu pare, quan surt del despatx, ja no hi pensa. L'Annabelle coneix famílies en què el pare està sovint de viatge, torna quan ja s'ha post el sol i els fills són al llit, seu a taula amb el mòbil, i ningú no ho troba anormal.

Hi ha una cosa que la reconforta, la certesa que el seu pare tornarà, que els dos progenitors creixeran, recuperaran la raó i s'acceptaran. Llavors tornaran a ser una família. L'Annabelle es nega a pensar que la seva família està dividida. Només està provisionalment traspalsada.

Mentrestant, el seu pare i l'Anatole s'han perdut aquest dinar esplèndid a l'ambaixada americana, però espera portar aviat en Samuel a veure el seu pare i el seu germà.

SAMUEL, EL COWBOY SOLITARI / SAMUEL, THE LONESOME COW-BOY

Fins allà on abasta la memòria d'en Samuel, veu el seu pare i ell en uns palaus immensos amb una sèrie de dides. No es recorda de la seva mare, que es va morir quan ell era encara un nadó. En Samuel no sap com ni per què. És un tema tabú. Tot i estar ocupat per grans responsabilitats, el seu pare sempre li ha dedicat temps. Toquen música junts, ell al piano i el seu pare amb el violí. Es passen una hora cada dia no ben bé parlant, sinó fent conversa. Hi ha massa paraules que no volen pronunciar, massa preguntes que no es veuen amb cor de fer, un equilibri que no volen posar en risc. La por de la veritat impedeix la paraula. Per això a en Sydney Shelbert ja li està bé que l'Annabelle passi cada vegada més temps a casa d'ells i en Samuel, a casa d'ella. No s'hauria pogut imaginar res de millor per a la seva missió a França.

Va ser idea seva matricular el seu fill a l'escola pública després de l'escolaritat privada. Al començament de la seva adolescència, en Samuel el preocupava. Estava sol, tancat. Havia detestat l'escola de categoria durant la seva darrera missió a Qatar, i s'havia estimat més recloure's a l'ambaixada per dialogar amb el piano.

D'un país a l'altre, a remolc de la carrera del seu pare, en Samuel no sabia dir on era casa seva. D'acord, cada estiu passaven unes quantes setmanes a la seva residència de Cape Cod i s'hi trobava bé, entre les fotos de la seva mare i amb el seu pare més distès, sense corbata, que es passava els dies navegant amb veler, a la platja i fins i tot cuinant com un gran xef.

El seu pare surt amb dones elegants, sovint intel·ligents, de vegades molt simpàtiques. De tant en tant passen la nit a casa d'ells, però no dura res. El gran amor de la seva vida és en Samuel. El gran projecte de la seva vida és també en Samuel. Per a en Samuel, tot aquest amor i aquestes esperances són de mal portar. No es creu a l'altura de les ambicions del seu pare. Sobretot a França, on amb prou feines sap preguntar on és el lavabo. Encara no sap que l'única ambició vertadera del seu pare és la seva felicitat, o allò que el seu pare entén per la seva felicitat.

A les ambaixades immenses hi ha despatxos, personal, passadissos sense fi, salons innombrables, jardins impecables, i en Samuel s'ha d'obrir un camí cap a la seva illa, la seva llar enmig del xivarri. De vegades reben convidats, estrelles americanes, polítics, escriptors, artistes i fins i tot el president dels Estats Units.

L'Annabelle té un salconduit, però s'ha de sotmetre als controls dels serveis de seguretat en cadascuna de les visites. En Samuel prefereix estudiar a casa d'ella o a casa del seu pare i el seu germà, aquells dos éssers somrients i a gust amb si mateixos que va conèixer la setmana passada. L'Anatole també toca el piano i els agrada fer el pallaso tots dos junts al teclat. L'amistat ha estat instantània.

L'Annabelle és violoncel·lista. A la plaça des Vosges, en Samuel passa el barret quan ella toca amb la Joséphine, la seva amiga flautista. L'última vegada van guanyar 93 euros. En Samuel s'alegra de ser útil. I llavors no li cal parlar: allarga el barret i la gent ho entén.

L'AIMÉE CUINA / AIMÉE COOKS

L' Aimée s'ha mudat a casa d'en Sydney. La major part del temps, té massa nàusees per ficar un peu dins la cuina, però avui fa un empedrat en honor a l'èxit dels dos estudiants i també per a l'Anatole, que ha sorprès tothom amb la seva qualificació de notable al certificat d'estudis.

En Samuel tracta de rebaixar el seu amor propi: 10 a la selectivitat de francès entre l'escrit i l'oral. Ha obtingut 14 a l'oral! La resta de les seves notes no li donava dret a una menció. L'Annabelle, el seu pare, tothom li diu que ha superat les seves expectatives, una proesa.

—La selectivitat en un curs sense conèixer abans ni una paraula de francès! —li diu l'Annabelle.

—Mira qui parla —respon en Samuel—, amb el teu excel·lent amb un 20 sobre 20 o un 19 sobre 20!

—Només vaig obtenir 10 en filo...

—Perquè només en vas fer la meitat.

—A taula! —crida l' Aimée—. Prou parlar de notes. Ara afrontareu la vida de veritat!

—Jo no! —s mica l'Anatole.

—Ja arribarà.

—I què és la vida de veritat?

L' Aimée mira en Sydney i es posa la mà al ventre.

COM ENAMORAR-SE SENSE PRENDRE MAL? / HOW TO FALL IN LOVE WITHOUT FALLING?

Mai un estiu no ha contingut tanta joia. El seu viatge a Israel, la seva estada a la casa dels Shelbert a Cape Cod, cada minut de cada dia ha estat una revelació, una sorpresa, una carícia.

Des de Tel Aviv, des de Jerusalem, des de Haifa, han escrit postals: «El nostre poble encara viu!»

Però el dia de tornar a París, l'Annabelle sent que se li esquinça el cor, li explota, es precipita a un abisme.

Han acompanyat en Samuel a la seva cambreta a Harvard. En Samuel vessa tantes llàgrimes com l'Annabelle.

—Per què diuen que enamorar-se és dolorós? —pregunta l'Annabelle—. No es pot estar enamorat sense prendre mal?

—Patirem dolor mentre un oceà ens separi.

—L'oceà no ens separa. Tu sempre viuràs instal·lat dins del meu cor.

—Però no et podré tocar, ni veure't de carn i ossos, ni visitar París amb tu cada cap de setmana. Et trobaré a faltar, no saps quant!

—I la teva resposta a la meua pregunta?

—No hi ha amor sense caure i prendre mal! Sense volar!
I val més així! Crec que sentirem molt la caiguda durant les
pròximes setmanes.

—No et preocupis! Ens tornarem a aixecar!